

„Ne tévelyegjetelek!” – Jakab itt alaplolgokról beszél, mégis figyelmeztetnie kell minket, hogy lássunk világosan ezekben. Pl. abban, hogy Isten nem kísért. A saját kívánságom vonz, és szül bűnt.

Alapigazság az is, hogy minden, ami jó, tökéletes, Istentől jön, és ami tőle jön, az tökéletes. Ő a „világosságok Atyja”: Ő maga a világosság (1Jn 1,5), de teremtett is világosságot (1Móz 1,3). És Ő gyújtott világosságot a szívünkben (2Kor 4,6). Mindezek tökéletesek.

Istennél, a világosságok Atyjánál nincs változás. Ő örökké olyan, amilyennek megismertük az Ő Igéjéből. Most is olyan, ezért most is bízhatunk benne. Az akarata sem változik: ami az eredeti szándéka volt: hogy az egész világot jónak teremti, az most is megvan: új eget és új földet teremt, amelyben igazság lakik. Az embert a maga számára, jónak, büntetlennek teremtette, és most is azt akarja, hogy így legyen: hogy az övéi legyünk. Megszabadít a bűntől, és bevisz az Ő országába, ahol nincs bűn. – Nincs változás abban sem, hogy Ő szent és gyűlöli a bűnt. Nekünk kell változnunk: megtérnünk, majd „elváltoznunk értelmünk megújulásával” (Róm 12,2).

Nem tudunk magunktól megtérni, ehhez is az Ő akarata kellett. Az igazság igéje által szült újjá: azzal az igével, amely meggyőzött arról, hogy Isten szent, hogy én bűnös vagyok, nem menthetem meg magamat; amely megmutatta Krisztust, a keresztesztet, és hívott. Igazság igéje – a sokféle emberi „önmegváltó” ötlet hazugság, és nem ment meg, de amit Isten elmondott nekem (nekünk) az evangéliumban, az az igazság, ami megment.

Az Ő teremtményeinek a zsengei vagyunk. A zsenge az első, korai termés, amit bemutattak (felmutattak) hálaáldozatként. Azért szült újjá, hogy (egy ének szavaival) „egész életem hálaáldozat” legyen. Ebben Krisztust követjük, mert Ő az, aki „első zsengeként támadt fel” (1Kor 15,23), Ő volt az igazi áldozat, mi csak Őutána, Őerte lehetünk „hálaáldozatok”.

„Legyen minden ember gyors a hallásra” – mert Isten, miután újjászült, tovább szól hozzánk az igazság Igéjével. Miért kell gyorsan meghallanunk? Mert szólhat váratlanul, mint Sámuelhez (1Sám 1,3–10). Mert ha nem hallom meg, vagy nem nyitok azonnal ajtót neki, elmehet (Énekek 5,2–6). Mert gyorsan szól a világ és a Sátán is, gyorsan támadnak a saját gondolataim is – jó, ha előbb hallom meg azt, amit Isten mond. Mert gyorsan elmúlhat egy alkalom, amikor megtehetem, amit Isten parancsolt, vagy továbbadhatok egy tőle kapott üzenetet.

Van saját „üzenetem” is: az, ami az én természetemből származik – nem felülről jön. Sokszor ez az, amit gyorsan ki tudunk mondani, és rombolunk vele. Ebben nem Isten igazsága szólal meg, hanem az én „igazságom”, amivel legyőzhetem a másikat, de nem győzheti meg őt Isten Szentlelke. „Késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra” – nem azért, hogy később mondjam ki, ami „feszít” belülről, hanem azért, hogy az Úrnak mondjam el, Aki kész megszabadítani tőle. És az Úr a Neki elmondott panaszt még dicséretté is formálhatja (mint a 42–43. zsoltárban: panasszal kezdődik, a végére dicséret lesz).

„Vessétek el a tisztátalanságot és a gonoszság sokaságát” – a harag elvihet ilyen bűnökig is, és amíg ezek bennem vannak, Isten nem szól, nem vezet tovább. Van hová letenni a tisztátalanságot és a gonoszságot, mert Jézus Krisztus ezekért is meghalt – utána hallom meg az Ő szavát, ami „helyre tesz”, ha szelíden fogadom. Megtartja a lelkemet, megerősíti a hitemet, a bizalmamat Istenben.

„Legyetek az igének cselekvői” – az ige olyan cselekedetekre indít, amiket magamtól, a saját természetemmel (eszemmel, indulataimmal) nem tennék meg. Bocsássak meg valakinek, hozzak valamilyen áldozatot valaki javára, vagy éppen ne engedjek valamiben, amiben

engednék. Hit, szeretet, bátorság kell hozzá, és ezt csak Ő tudja adni – a befogadott Ige által. Ha nem vagyok az ige cselekvője, akkor nem fogadtam be, akkor nincs rendben a kapcsolatom Istennel.

De Isten Igéje a „szabadság törvénye”. Aki szelíden fogadta, annak nem lesz teher engedelmeskedni, hanem „boldoggá teszi cselekedete”. „Meglátogatni az árvákat és az özvegyeket”: ez lehet fáradtságos munka, Jézussal járva mégis könnyű és boldogító (Mt 11,30). Tisztán megőrizni magunkat a világtól: ez sem lesz teher, és ha beszennyeződünk bűnnel, azoktól Jézus ismét megszabadít, és tovább vezet.

Jak 1,2–4

Teljes örömmel tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül.